

Blessed Are the Peacemakers

By Elder Gary E. Stevenson
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Salige er de, som stifter fred

Ældste Gary E. Stevenson
De Tolv Apostles Kvorum

October 2025 general conference

Peacemaking still begins in the most basic place—in our hearts. Then in homes and families.

Welcome to general conference. How grateful we are to be gathered.

As we anticipate these conference proceedings, we are acutely aware of the weeks leading up to it. We realize that our hearts are mourning loss, and some feel uncertainty caused by violence or tragedy throughout the world. Even devout people gathered in sacred spaces—including our hallowed chapel in Michigan—have lost their lives or loved ones. I speak from my heart, realizing that many of your hearts are burdened by what you, your families, and our world have undergone since last general conference.

Capernaum in Galilee

Imagine with me you are a young teenager in Capernaum, near the Sea of Galilee, during the ministry of Jesus Christ. Word spreads of a rabbi—a teacher—whose message draws multitudes. Neighbors plan to travel to a mount overlooking the sea to hear Him.

You join others walking the dusty roads of Galilee. Upon your arrival, the large crowd gathered to hear this Jesus surprises you. Some quietly whisper, “Messiah.”

You listen. His words touch your heart. On the long walk home, you choose quiet over conversation.

You ponder wondrous things—things that transcend even the law of Moses. He spoke of turning the other cheek and loving your enemies. He promised, “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

Fredsstiftelse begynder stadigvæk på det mest basale sted – i vores hjerte. Og så i hjem og familier.

Velkommen til generalkonferencen. Hvor er vi taknemmelige for at være sammen.

Når vi ser frem til disse konferencemøder, er vi meget opmærksomme på de uger, der har ledt op til dem. Vi er klar over, at vores hjerter sørger over tab, og nogle føler usikkerhed forårsaget af vold eller tragedier rundt om i verden. Selv troende mennesker, der var samlet i hellige rum – herunder vores hellige kirkebygning i Michigan – har mistet livet eller deres kære. Jeg taler fra mit hjerte i erkendelse af, at mange af jeres hjerter er tyngtet af det, som I, jeres familie og vores verden har gennemgået siden sidste generalkonference.

Kapernaum i Galilæa

Forestil jer sammen med mig, at I er en ung teenager i Kapernaum nær Galilæas Sø under Jesu Kristi tjenestegerning. Rygtet går om en rabbiner – en lærer – hvis budskab tiltrækker store skarer. Naboe planlægger at rejse hen til et bjerg med udsigt over havet for at høre ham.

I slutter jer til andre, der vandrer ad Galilæas støvede veje. Da I ankommer, overraskes I af den store menneskemængde, der er samlet for at høre denne Jesus. Nogle hvisker stille: »Messias.«

I lytter. Hans ord rører jeres hjerte. På den lange gåtur hjem vælger I at være tavse frem for at samtale.

I grunder over vidunderlige ting – ting, der overgår selv moseloven. Han talte om at vende den anden kind til og at elske sine fjender. Han lovede: »Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn.«

In your reality, as you feel the weight of difficult days—uncertainty and fear—peace feels distant.

Your pace quickens; you arrive home breathless. Your family gathers; your father asks, “Tell us what you heard and feel.”

You share that He invited you to let your light shine before others, to seek righteousness even when persecuted. Your voice catches as you repeat, “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

You ask, “Can I truly become a peacemaker when the world is in commotion, when my heart is filled with fear, and when peace seems so far away?”

Your father glances at your mother and answers gently, “Yes. We begin in the most basic place—in our hearts. Then in our homes and families. As we practice there, peacemaking can spread to our streets and villages.”

Fast Forward 2,000 Years

Fast forward 2,000 years. No need to imagine—this is our reality. Although the pressures felt by today’s rising generation differ from those of the young person in Galilee—polarization, secularization, retaliation, road rage, outrage, and social media pile-ons—both generations face cultures of conflict and tension.

Gratefully, our young men and women are similarly drawn to their Sermon-on-the-Mount moments: seminary, For the Strength of Youth conferences, and Come, Follow Me. Here they receive the same enduring invitations from the Lord: to let their light shine before others, to seek righteousness even when persecuted, and to love their enemies.

They also receive encouraging words from living prophets of the Restoration: “Peacemakers needed.” Disagree without being disagreeable. Replace contention and pride with forgiveness and love. Build bridges of cooperation and understanding, not walls of prejudice or segregation. And the same promise: “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

The hearts of today’s rising generation are filled with a testimony of Jesus Christ and a hope for the future. Yet they too ask, “Can I truly become a peacemaker when the world is in commotion, my heart is filled with fear, and peace

I det, der er jeres virkelighed, føler I vægten af svære dage – usikkerhed og frygt – og freden føles fjern.

I øger tempoet, og I kommer forpustet hjem. Familien samles, og far siger: »Fortæl os, hvad du hørte og følte.«

I fortæller, at han opfordrede jer til at lade jeres lys skinne for andre og søge retfærdighed, selv når I bliver forfulgt. Jeres stemme skælver, idet I gentager: »Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn.«

I spørger: »Kan jeg virkelig blive fredsstifter, når verden er i oprør, når mit hjerte er fyldt med frygt, og når fred synes så langt væk?«

Far kigger på mor og svarer blidt: »Ja. Vi begynder på det mest basale sted – i vores hjerte. Og så i vores hjem og familie. Når vi øver os der, kan fredsstiftelse sprede sig til vores gader og landsbyer.«

Spol 2.000 år frem

Spol 2.000 år frem. Der er intet behov for at forestille sig det – det er vores virkelighed. Selvom den opvoksende generation i dag mærker presset anderledes end den unge i Galilæa – med polarisering, sekularisering, gengældelse, vejvrede, forargelse og gruppeangreb på de sociale medier – står begge generationer over for kulturer med konflikter og spændinger.

Heldigvis drages vores unge mænd og kvinder på lignende måde mod deres bjergprædiken-øjeblikke – seminar, FSY-stævner og Kom og følg mig. Her modtager de de samme vedvarende opfordringer fra Herren til at lade deres lys skinne for andre, søge retfærdighed, selv når de forfølges, og at elske deres fjender.

De modtager også opmuntrende ord fra genoprettelsens levende profeter: »Der er brug for fredsstiftere.« Vær uenig uden at være ubehagelig. Erstat strid og stolthed med tilgivelse og kærlighed. Byg broer af samarbejde og forståelse, ikke mure af fordomme eller adskillelse. Og det samme løfte: »Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn.«

Nutidens unges hjerter er fyldt med et vidnesbyrd om Jesus Kristus og et håb for fremtiden. Men de spørger også: »Kan jeg virkelig blive fredsstifter, når verden er i oprør, når mit hjerte er fyldt med frygt, og når fred synes så langt

seems so far away?”

The resounding response is once again yes! We embrace the words of the Savior: “Peace I leave with you, my peace I give unto you. ... Let not your heart be troubled, neither let it be afraid.”

Today, peacemaking still begins in the most basic place—in our hearts. Then in homes and families. As we practice there, peacemaking will spread into our neighborhoods and communities.

Let’s further consider these three places where a modern-day Latter-day Saint makes peace.

Peacemaking in Our Hearts

The first is in our hearts. A visible element of Christ’s ministry demonstrates how children were drawn to Him. Therein lies a clue. Looking into the pure and innocent peacemaking heart of a child can be an inspiration for our hearts. Here is how several Primary-age children answered “What does it look like to be a peacemaker?”

I share their responses straight from their hearts! Luke said, “Always help others.” Grace shared how important it is to forgive each other, even when it doesn’t feel fair. Anna said, “I saw someone who didn’t have anyone to play with, so I went to play with her.” Lindy reflected that to be a peacemaker is to help others. “Then you pass it on. It will just keep going on and on.” Liam said, “Don’t be mean to people, even if they are mean to you.” London exclaimed, “If someone teases or is mean to you, you say, ‘Please stop.’” Trevor observed, “If there is one donut left and you all want it, you share.”

These children’s responses are evidence to me that we are all born with divine inclinations toward kindness and compassion. The gospel of Jesus Christ nurtures and knits these divine traits, including peacemaking, into our hearts, blessing us in this life and the next.

Peacemaking at Home

Second, building peacemaking in our homes by using the Lord’s pattern to influence our relationships with one another: persuasion, long-suffering, gentleness, kindness, meekness, and love unfeigned.

Here is an inspiring story that demonstrates

væk?»

Det rungende svar er endnu en gang ja! Vi favner Frelserens ord: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer ... Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!«

I dag begynder fredsstiftelse stadigvæk på det mest basale sted – i vores hjerte. Og så i hjemmet og familier. Når vi øver os der, vil fredsstiftelse sprede sig til vores nabolag og samfund.

Lad os se nærmere på disse tre steder, hvor en nutidig sidste dages hellig stifter fred.

Fredsstiftelse i vores hjerte

Det første sted er i vores hjerte. Et synligt element ved Kristi tjenestegerning var, hvordan børn blev draget til ham. Deri ligger der en ledetråd. At se ind i et barns rene og uskyldige fredsstiftende hjerte kan være en inspiration for vores hjerte. Således svarede flere børn i primær-alderen på: »Hvordan ser det ud at være fredsstifter?«

Jeg fortæller, hvad de svarede direkte fra deres hjerter! Luke sagde: »Hjælp altid andre.« Grace fortalte, hvor vigtigt det er at tilgive hinanden, selv når det ikke føles retfærdigt. Anna sagde: »Jeg så en, der ikke havde nogen at lege med, så jeg gik hen for at lege med hende.« Lindy reflekterede over, at det at være fredsstifter er at hjælpe andre. »Og så giver man det videre. Det bliver bare ved og ved.« Liam sagde: »Vær ikke ond mod folk, selvom de er onde mod dig.« London udbrød: »Hvis nogen driller dig eller er led mod dig, siger du: »Vær sød at holde op.« Trevor bemærkede: »Hvis der er én donut tilbage, og I alle sammen gerne vil have den, så deler I den.«

Disse børns svar er for mig et bevis på, at vi alle er født med guddommelige tilbøjeligheder til venlighed og medfølelse. Jesu Kristi evangelium nærer og væver disse guddommelige karaktertræk, herunder at stifte fred, ind i vores hjerter og velsigner os i dette liv og det næste.

Fredsstiftelse i hjemmet

Det andet sted er at skabe fred i vores hjem ved at bruge Herrens mønster til at påvirke vores forhold til hinanden: overtalelse, langmodighed, mildhed, venlighed, sagtnodighed og uskrømtet kærlighed.

Her er en inspirerende historie, der viser,

how one family made peacemaking a family affair, putting these principles into practice.

Children in this family were struggling in their relationship with an adult whose demeanor was often grumpy, condescending, and curt. The children, hurt and frustrated, began to wonder if the only way forward was to mirror that same mean-spirited behavior.

One evening the family spoke openly together about the tension and the toll it was taking. And then an idea emerged—not just a solution but an experiment.

Instead of responding with silence or retaliation, the children would do something unexpected: they would respond with kindness. Not just polite restraint but a deliberate, heartfelt outpouring of kind words and thoughtful deeds, no matter how they were treated in return. All agreed to try it for a set time, after which they'd regroup and reflect.

Though some were hesitant at first, they committed to the plan with genuine hearts.

What happened next was nothing short of remarkable.

The cold exchanges began to thaw. Smiles replaced scowls. The adult, once distant and harsh, began to change. The children, empowered by their choice to lead with love, found joy in the transformation. The change was so profound that the planned follow-up meeting was never needed. Kindness had done its quiet work.

In time, true bonds of friendship were formed, lifting everyone. To be peacemakers, we forgive others and deliberately build others up instead of tearing them down.

Peacemaking in Our Communities

Third, peacemaking in our communities. In the troubled years of World War II, Elder John A. Widtsoe taught: "The only way to build a peaceful community is to build men and women who are lovers and makers of peace. Each individual, by that doctrine of Christ ... holds in his hands the peace of the [whole] world."

The following story beautifully illustrates that precept.

Several years ago, two men—a Muslim imam and a Christian pastor from Nigeria—stood on

hvordan en familie gjorde fredsstiftelse til et familieanliggende ved at omsætte disse principper til handling.

Børnene i denne familie kæmpede i deres forhold til en voksen, der opførte sig gnavent, nedladende og brysk. Børnene, der var sårede og frustrerede, begyndte at spekulere på, om den eneste vej frem var at afspejle den samme ubehagelige adfærd.

En aften talte familien åbent sammen om spændingerne og den belastning, det medførte. Og så dukkede der en idé op – ikke bare en løsning, men et eksperiment.

I stedet for at reagere med tavshed eller gengældelse ville børnene gøre noget uventet: De ville reagere med venlighed. Ikke bare høflig tilbageholdenhed, men en bevidst, oprigtig udgørelse af venlige ord og betænksomme gerninger, uanset hvordan de blev behandlet til gengæld. Alle blev enige om at prøve det i en bestemt periode, hvorefter de ville omgruppere og reflektere.

Selvom nogle var tøvende til at begynde med, forpligtede de sig til planen med et oprigtigt hjerte.

Det, der så skete, var intet mindre end bemærkelsesværdigt.

De kolde udvekslinger begyndte at tø op. Smil erstattede skulen. Den voksne, som tidligere var fjern og hård, begyndte at ændre sig. Børnene, der blev styrket af deres valg om at lede med kærlighed, fandt glæde i forandringen. Ændringen var så omfattende, at det planlagte opfølgingsmøde aldrig blev nødvendigt. Venlighed havde gjort sit stille arbejde.

Med tiden blev der knyttet sande venskabsbånd, der løftede alle. For at være fredsstiftere tilgiver vi andre og opbygger bevidst andre i stedet for at kritisere dem.

Fredsstiftelse i vores samfund

Det tredje sted er fredsstiftelse i vores samfund. I de urolige år under Anden Verdenskrig sagde ældste John A. Widtsoe: »Den eneste måde, hvorpå man kan skabe et fredeligt samfund, består i at skabe mænd og kvinder, der elsker og skaber fred. Hver enkelt står i kraft af Kristi lære ... med [hele] verdens fred i sine hænder.«

Følgende beretning illustrerer på smukkeste vis denne forskrift.

For flere år siden stod to mænd – en muslimsk imam og en kristen præst fra Nigeria – på

opposite sides of a painful religious divide. Each had suffered deeply. And yet, through the healing power of forgiveness, they chose to walk a path together.

Imam Muhammad Ashafa and Pastor James Wuye became friends and unlikely partners in peace. Together they established a center for interfaith mediation. They now teach others to replace hatred with hope. As two-time nominees for the Nobel Peace Prize, they recently became inaugural recipients of the Commonwealth Peace Prize.

These former enemies now travel side by side rebuilding what was broken, living witnesses that the Savior's invitation to be peacemakers is not only possible—it is powerful.

When we come to know the glory of God, then we "will not have a mind to injure one another, but to live peaceably." In our congregations and our communities, may we choose to see one another as children of God.

A One-Week Peacemaker Plan

In summary, I offer an invitation. Peacemaking demands action—what might that be, for each of us, starting tomorrow? Would you consider a one-week, three-step peacemaker plan?

A contention-free home zone: When contention starts, pause and reboot with kind words and deeds.

Digital bridge building: Before posting, replying, or commenting online, ask, Will this build a bridge? If not, stop. Do not send. Instead, share goodness. Publish peace in the place of hate.

Repair and reunite: Each family member could seek out a strained relationship in order to apologize, minister, repair, and reunite.

Conclusion

It has been a few months since I felt an undeniable impression leading to this message: "Blessed Are the Peacemakers." In conclusion, may I share impressions that have pressed upon my heart over this time.

Peacemaking is a Christlike attribute. Peacemakers are sometimes labeled naive or weak—from all sides. Yet, to be a peacemaker is not to be weak but to be strong in a way that the world may not understand. Peacemaking requires

hver sin side af en smertefuld religiøs splittelse. De havde hver især lidt meget. Og alligevel valgte de gennem tilgivelsens helbredende kraft at vandre på samme sti.

Imam Muhammad Ashafa og pastor James Wuye blev venner og uventede fredspartnere. Sammen etablerede de et center for tværreligiøs mægling. De underviser nu andre i at erstatte had med håb. De er to gange blevet nomineret til Nobels fredspris og blev for nylig de første modtagere af Commonwealth-fredsprisen.

Disse tidligere fjender rejser nu side om side for at genopbygge det, der var i stykker, og de er levende vidnesbyrd om, at Frelserens opfordring til at være fredsstiftere ikke blot er mulig – den er fuld af kraft.

Når vi kommer til kundskab om Guds herlighed, har vi »ikke tilbøjelighed til at forurette hinanden, men til at leve fredsommeligt«. Må vi vælge at se hinanden som Guds børn i vores menigheder og i vores samfund.

En uges plan for fredsstiftere

Som sammenfatning kommer jeg med en opfordring. At stifte fred kræver handling – hvilken handling kan det være for os hver især, hvis vi begynder i morgen? Vil I overveje en uges tretrins-plan for fredsstiftere?

En hjemmezone uden strid: Når striden starter, så stop op og genstart med venlige ord og genringer.

Digital brobygning: Før I lægger noget op, svarer eller kommenterer online, så spørg: Vil dette bygge bro? Hvis ikke, så stop. Send det ikke. Send i stedet godhed. Udsend fred i stedet for had.

Genopbyg og genforen: Hvert familiemedlem kan vælge et anstrengt forhold, hvor de undskylder, drager omsorg, udbedrer og genforener.

Konklusion

For nogle få måneder siden følte jeg en unægtelig tilskyndelse, der førte til dette budskab: »Salige er de, som stifter fred.« Afslutningsvis vil jeg gerne dele de indtryk, der har rørt sig i mit hjerte i løbet af den tid.

Fredsstiftelse er en kristuslignende egenskab. Fredsstiftere bliver nogle gange stemplet som naive eller svage – fra alle sider. Men at være fredsstifter er ikke at være svag; det er at være stærk på en måde, som verden måske ikke

courage and compromise but does not require sacrifice of principle. Peacemaking is to lead with an open heart, not a closed mind. It is to approach one another with extended hands, not clenched fists. Peacemaking is not a new thing, hot off the press. It was taught by Jesus Christ Himself, both to those in the Bible and the Book of Mormon. Peacemaking has since been taught by modern-day prophets from the earliest days of the Restoration even to this day.

We fulfill our divine role as children of a loving Heavenly Father as we strive to become peacemakers. I bear testimony of Jesus Christ, who is the Prince of Peace, the Son of the living God, in the name of Jesus Christ, amen.

forstår. At stifte fred kræver mod og kompromis, men det kræver ikke, at man opgiver sine principper. At stifte fred er at lede med et åbent hjerte, ikke et lukket sind. Det er at nærme sig hinanden med udstrakte hænder, ikke knyttede næver. Fredsstiftelse er ikke noget nyt, der lige er blevet opfundet. Jesus Kristus selv underviste i det, både til dem i Bibelen og i Mormons Bog. Nutidige profeter har siden undervist i fredsstiftelse lige fra genoprettelsens første dage og helt op til i dag.

Vi opfylder vores guddommelige rolle som børn af en kærlig himmelsk Fader, når vi stræber efter at blive fredsstiftere. Jeg bærer vidnesbyrd om Jesus Kristus, som er Fredsfyrsten, den levende Guds Søn. I Jesu Kristi navn. Amen.